

מ"ת 51120/05/23 - מדינת ישראל נגד אדיב דודי, בן חור הקרי, מאיר מוסלאי, אלי טל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 51120-05-23 מדינת ישראל נ' דודי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 179069/2023

בפני מבקשת נגד משיבים
כבוד השופט אבי וסטרמן
מדינת ישראל
1. אדיב דודי
2. בן חור הקרי
3. מאיר מוסלאי
4. אלי טל (עציר)

ב"כ המבקשת, עו"ד ברק לקס

ב"כ המשיבים 1-3, עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיב 4, עו"ד שרית קוטלובסקי

החלטה - ראיות לכאורה

כתב האישום

1. נגד ארבעת המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למגורים לביצוע עבירה בצוותא, וגניבה בצוותא; למשיבים 1 ו-4 מיוחסת בנוסף גם עבירה של היזק לרכוש במזיד.

2. לפי עובדות כתב האישום, משיבים 1-3 הם חברים וביניהם היכרות רבת שנים. המשיבים קשרו קשר להתפרץ לביתו של המתלונן ולגנוב ממנו. ביום 13.4.23 הגיע המתלונן לסניף "חצי חינום" בראשל"צ על מנת לערוך קניות במקום. בסמוך להגעתו למקום, הגיעו גם משיבים 1 ו-3 יחד עם אדם נוסף. משיב 3 חנה את רכב המאזדה בו נהג להשתמש (רכב אשר שייך לבתו), בצמידות לרכבו של המתלונן. משיב 3 חנה את רכב והחל להעמיס לרכבו את המוצרים שרכש, פנה אליו מי מהמשיבים 1, 3 או האחר בתואנה כי מפתח הרכב שלו ננעל בתוך הרכב, וביקש מהמתלונן מפתח כלשהו כדי לסייע בידו. המתלונן הושיט לפונה את צרור המפתחות שלו, ואז שכפל מי מהמשיבים 1, 3 או האחר את המפתחות לביתו של המתלונן שהיו בתוך הצרור.

עמוד 1

ביום 24.4.23 הגיעו משיבים 1, 2, ו-4, כל אחד באמצעות רכבו, לחניית בית הספר השקמה הסמוך לביתו של המתלונן ונפגשו שם. מיד לאחר מכן נכנסו משיבים 1 ו-4 לבניין המגורים של המתלונן, בעוד משיב 2 נותר בחוץ כדי לוודא שהמתלונן לא שב למקום. משיבים 1 ו-4 פתחו את ביתו של המתלונן באמצעות המפתח המשוכפל, פתחו ארונות ומגירות בבית ופרצו כספת שהיתה בו. המשיבים 1 ו-4 נטלו מן הכספת רכוש רב ובו סך של 80,000 ₪, כ-20,000 דולר, כ-20,000 אירו, כסף זר מסוג דינר עיראקי, 71 מטבעות זהב וכן תכשיטים יקרי ערך. בהמשך לכך שפכו משיבים 1 ו-4 חומרי ניקוי שונים על רצפת בית המתלונן וגרמו לה נזק רב. מיד לאחר מכן, נסעו משיבים 1, 2 ו-4 לביתו של משיב 2. משיב 3 הגיע למקום בהמשך.

טענות הצדדים

3. המבקשת טוענת כי בידיה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירות המיוחסות למשיבים, הכוללת את הודעת המתלונן, הודעות נוספות של קרובי משפחה ומכרים של המשיבים לגבי זהוים, ומספרי טלפון ורכב בהם עושים שימוש; תפיסת פרטי לבוש של משיבים 1 ו-4 אשר תואמים את הבגדים שלבשו ביום ההתפרצות; סרטוני מצלמות אבטחה, מצלמות עירייה ומצלמות דרך שתיעדו את האירועים; מחקרי תקשורת; וחקירות המשיבים, אשר שמרו על זכות השתיקה לכל אורך חקירתם או מרביתה.

4. ב"כ המשיבים 1-3 טוען כי לא הונחה תשתית ראייתית להוכחת המיוחס למרשיו. נטען כי לא נערך מסדר זיהוי למתלונן; לא נתפס רכוש גנוב אצל מי מהמשיבים; אין ראיה לכך שהמשיבים שכפלו את מפתח הדירה של המתלונן במהלך המפגש עמו ב"חצי חינם", וכי משיב 3 היה במקום בזמן הרלוונטי. במה שנוגע לאירוע ההתפרצות, נטען כי אין ראיה לכך שמשיב 3 היה במקום, או שמשיב 2 נותר בחוץ לצורך תצפית. כמו כן, העובדה כי משיבים 1 ו-4 נכנסו לבניין המגורים של המתלונן, אינה מלמדת על כך שפרצו לדירתו. עוד טען ב"כ המשיבים כי שתיקת המשיבים בחקירותיהם אינה יכולה להשלים את החסר הקיים בראיות התביעה.

5. ב"כ המשיב 4 טוענת כי קיימת חולשה בזיהוי של משיב 4 כמי שנצפה בלובי בניין מגוריו של המתלונן. נטען כי המשיב אינו לובש את אותם בגדים בהם יצא מביתו, וכי לא ברור האם היה יכול לעשות את דרכו למקום בזמן הנתון. כן נטען לקשיים בהודעותיהם של שני העדים המזהים.

דין והכרעה

6. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן

להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 רבי נ' מדינת ישראל (15.2.18)).

7. ההתרחשות המתוארת בכתב האישום עוסקת בשני אירועים עיקריים.

האירוע הראשון, ביום 13.4.23, בחניון "חצי חינם" בראשל"צ - אירוע במסגרתו, לפי הטענה, שוכפל מפתח ביתו של המתלונן; באירוע זה מעורבים, לפי הטענה, משיבים 1, 3 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה.

האירוע השני הוא אירוע ההתפרצות לביתו של המתלונן ביום 24.4.23. באירוע זה מעורבים, לפי טענת המבקשת, משיבים 1 ו-4 כמי שהתפרצו בפועל לדירה, וכן משיב 2 אשר הגיע למקום ונותר בחוץ.

אדון תחילה באירוע המאוחר בזמן, אירוע ההתפרצות לדירה.

אירוע ההתפרצות לדירת המתלונן (24.4.23) - משיבים 1 ו-4

8. הראיה המרכזית שמציגה המבקשת בהקשר זה היא סרטון מצלמות האבטחה, המתעד את לובי הבניין בו מתגורר המתלונן.

הסרטון, בו צפיתי, מתעד בשעה 13:49 כניסת שני גברים לבניין כשפניהם מכוסות, אחד מהם אווז שקית קניות בידיו; בשעה 14:20 יוצאים שני הגברים מהבניין ושקית בידו של כל אחד מהם; השקיות נראות מלאות בתכולה (ר' גם דו"ח ביקור בזירה מיום 25.4.23 שרשם דוד שי ברדה; דו"ח צפייה מתכלל (הכולל תמונות) מיום 14.5.23, שרשם מיכאל אשרוב, עמ' 13-16).

9. בהקשר זה יש להכריע בשתי שאלות: האחת נוגעת לזהותם של שני הגברים המתועדים בסרטון; השנייה נוגעת למשמעות שיש לגזור מנוכחותם במקום במועד ובנסיבות הרלוונטיים.

זיהוי הגברים המתועדים בסרטון

10. **אין מחלוקת כי המשיב 1 הוא אחד משני הגברים המתועדים בסרטון** (פרוטוקול הדיון מיום 30.5.23, עמ' 6, שורות 16-19).

11. **בניגוד לכך קיימת מחלוקת בשאלת זיהויו של הגבר השני**; המבקשת טוענת כי מדובר במשיב 4; ב"כ המשיב טוענת כי לא הונחה התשתית הראייתית הלכאורית לכך.

12. לאחר ששמעתי טענות ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, אני קובע כי המבקשת הניחה את התשתית הראייתית הנדרשת לכך **שהאדם השני המתועד בסרטון הוא משיב 4**; מדובר בשתי הודעות של עדים מזהים, וכן במספר ראיות תומכות.

13. **אלן אשר** מסר בהודעתו מיום 14.5.23. כי הוא חבר של משיב 4 מזה שנים. לעד הוצג סרטון המתעד את משיב 4 יוצא מביתו באותו יום (אין מחלוקת כי המשיב הוא המתועד בסרטון זה). העד זיהה את משיב 4 כמי שמתועד בסרטון זה. עוד ציין כי המשיב משתמש מדי פעם ברכב הוולבו של בתו.

כשהוצג לעד סרטון האבטחה מביתו של המתלונן, אמר שאחת הדמויות נראית כמו המשיב, מבחינת מבנה גוף וגובה. "כן זה נראה ממש כמו אלי גם בחלק של הפנים החשופות וגם מבנה הגוף הגדול הוא הזכיר לי מיד את אלי, מי שמכיר אותו טוב יכול לזהות, בחלק שהוא יוצא מהבניין לא רואים את הפנים אבל ראיתי אותו שהוא נכנס וזה נראה כמוהו" (שורה 51).

14. **יוסף עומר**, בהודעתו מיום 14.5.23, מסר כי הוא מנהל בטחון בחברת ג'ק קובה בה עבד המשיב 4. העד ביצע למשיב ראיון עבודה לפני מספר חודשים, לבקשת בעלי החברה; מדובר בראיון לעניין אמינותו, מאחר ועתיד היה לשמש כנהג ועוזר אישי של אשת בעלי החברה. העד נפגש עם משיב 4 פנים אל פנים, ובהמשך, מדי פעם, היה מגיע אליו בעבודה ופגש בו אחת למספר שבועות במשך תקופת העסק של כשנה, שהסתיימה בסוף שנת 2022. העד מסר תיאור של המשיב 4 בתשובה לשאלה פתוחה.

במה שנוגע לסרטון בו תועד המשיב 4 בביתו, זיהה אותו העד בוודאות. משהוצג לעד הסרטון מבית המתלונן, ציין לגבי אחד משני הגברים המתועדים בו "לפי ההליכה ומבנה הגוף שלו, הוא מזכיר לי מאד את אלי טל שדיברנו עליו, אני ממש מצליח לראות אותו ולדמיין אותו הולך שם מולי בסרטון, את הפנים שלו אני לא רואה מספיק טוב בשביל להגיד ב-100 אחוז שזה הוא אבל ממש ממש מזכיר אותו גם בפנים מה שאני כן מצליח לראות שזה מעט בכנות אבל בעיקר במבנה גוף ובהליכה שלו".

15. ב"כ המשיב טוענת לקשיים בשתי ראיות הזיהוי האמורות. בהתייחס להודעתו של **אלן אשר** מסרה כי העד המזזה טוען עתה כי לא הובן כהלכה בחקירה, והגישה **תצהיר** שנחתם על ידו בבוקר יום הדיון. בתצהיר נכתב כי העד ציין בפני השוטר בחקירתו כי אינו מזהה איש מן הדמויות שתועדו בסרטון, ואף לאחר שהחוקר ניסה לשכנע אותו כי מדובר במשיב 4, עמד העד על כך שאינו יכול לזהותו. בהתייחס להודעתו של **יוסף עומר**, נטען כי ההיכרות בינו לבין משיב 4 היא שטחית ביותר ומתמצה בראיון עבודה שנערך לפני חודשים רבים, ועל כך לא ניתן לסמוך על הזיהוי.

16. לא מצאתי לקבל את טענות ב"כ המשיב בהקשר זה. בהתייחס לזיהויו של המשיב על ידי **אלן אשר**, הרי שהאמור בהודעתו בהתייחס למשיב 4 ברור ומפורט (שורה 51). העד אף חתם על ההודעה לאחר שהוקראה לו. חזקה על החוקר כי לא בדה את הדברים מלבו, ויש להתייחס בצורה זהירה ביותר לטענה המובאת מטעמו

של העד עתה, במסגרת תצהיר, לפיה בניגוד לאמור בהודעתו, הרי שהבהיר בחקירה כי אינו מזהה אף אחת מן הדמויות בסרטון. יוזכר בהקשר זה כי העד המזהה הינו חבר טוב של המשיב, כפי שעולה מהודעתו, וכי לא בחר לפנות למשטרה בהקשר זה, אלא נמסר כי פנה לבאת כחו של המשיב.

בפסיקה נקבע כי באופן כללי, קיים קושי אינהרנטי בשימוש בתצהירים שניתנו על ידי עדים אשר לא נחקרו במשטרה (בש"פ 90/15 **דבש נ' מדינת ישראל** (2.3.15), פסקה 24). סבורני כי קושי זה קיים גם בהתייחס לתצהיר אשר ניתן על ידי עד אשר נחקר במשטרה, ועתה מוסר, במסגרת התצהיר, גרסה סותרת.

מכל מקום, הדברים יתבררו במסגרת ההליך העיקרי, ולשלב זה ניתן להתבסס על האמור בהודעת העד, בפרט לאור העובדה כי זיהוי זה אינו עומד לבדו.

17. אין בידי לקבל גם את הטענות הנוגעות לזיהוי של המשיב על ידי העד **יוסף עומר**. בניגוד לנטען, הזיהוי אינו מתבסס על היכרות המתמצה במפגש אחד שהתקיים לפני זמן רב. העד פירט כי מדובר בקשר שכלל מספר מפגשים בין השניים, לאורך שנה, אשר הסתיים בסוף שנת 2022.

18. צפייה בסרטונים אכן מעלה כי הזיהוי אינו פשוט, ואף העדים לא מסרו כי מדובר בזיהוי ודאי, לנוכח העובדה כי פניהם של הגברים המתועדים בסרטון - מוסתרות. העדים ביססו את הזיהוי בעיקר על פי מבנה גוף וצורת הליכה. לצורך זיהוי מסוג זה נדרשת היכרות מספקת בין העד המזהה לאדם המזוהה, ומהודעותיהם של שני העדים המזהים עולה לכאורה היכרות מספקת לעניין זה, ודי בה לצורך השלב הנוכחי.

19. כאמור לעיל, הזיהוי אינו נסמך על שתי הודעות אלה בלבד, והוצגה מספר ראיות תומכות:

א. אין חולק על זיהוי של המשיב 4 כמי שיצא מביתו ברחוב יפה אברהם 1 בחולון, ביום 24.4.23 בשעה 13:17, כשהוא מושך בידו מזוודה גדולה; שתי דקות לאחר מכן, בשעה 13:19, יוצא רכב וולבו מספר 76-287-67 (להלן: **רכב הוולבו**) מחניון ביתו של משיב 4 (סרטונים מקבצים ששםם "1.50" ו-"1.53" בהם צפיתי; דו"ח צפייה מתכלל מיום 14.5.23, עמ' 10-11).

אין חולק על העובדה כי רכב הוולבו רשום על שם בתו של המשיב 4; כאמור לעיל, מסר אלן אשר בהודעתו כי המשיב משתמש מדי פעם ברכב הוולבו של בתו.

דו"ח הצפייה המתכלל מיום 14.5.23 (עמ' 12, 16-17) מעלה כי רכב האצ'בק ארוך המתאים לרכב הוולבו מבחינת צבע וצורה, נצפה נכנס לחניון בית הספר שקמה המצוי בסמוך לבית המתלונן, ביום האירוע בשעה 13:45. זאת, לאחר כניסת שני רכבים נוספים למקום, וכפי שיפורט להלן, הראיות הנסיבתיות מצביעות על כך שמדובר ברכביהם של משיבים 1 ו-2. הגברים המתועדים בסרטון מצלמת האבטחה בבית המתלונן נכנסו לבית בשעה 13:49. לאחר יציאת שני החשודים בפריצה מבית המתלונן בשעה 14:20, נצפה בשעה 14:21 הרכב האמור יוצא מחניון בית הספר ופונה ברחוב ריב"ל, ואחריו שני כלי הרכב האחרים. במצלמות העירייה נקלטים שלוש דקות מאוחר יותר, בשעה 14:24, שלושה כלי

רכב לפי לוחיות הזיהוי שלהם, בצומת נאות סיני - יצחק רבין לכיוון מערב: **אחד מהם הוא רכב הוולבו, והשניים האחרים הם רכביהם של משיבים 1 ו- 2.**

סיכומה של נקודה זו: התשתית הראייתית שהונחה מלמדת, בראיות נסיבתיות, על כך **שהמשיב יצא מביתו ברכב הוולבו; כחצי שעה לאחר מכן חנה הרכב בסמוך לבית המתלונן בסמוך לפני ההתפרצות יחד עם רכביהם של משיבים 1 ו- 2, ועזב את המקום בסמוך לאחר ההתפרצות, יחד עם שני הרכבים האמורים.**

לא מצאתי בסיס לטענה כי קיים קושי אפשרי לעשות את המרחק מביתו של המשיב 4 לבית המתלונן בפרק הזמן הנתון (כחצי שעה); מדובר בכתובות המרוחקות זו מזו ק"מ בודדים. כן נתתי דעתי לעובדה כי המשיב 4 מתועד ביציאה מביתו בבגדים שונים מאלה בהם תועד האדם שנכנס לבית המתלונן; עם זאת, היה בידו די זמן על מנת להחליף את בגדיו.

ב. קיים דמיון בין פרטי לבוש שנתפסו בביתו של משיב 4 לבין הבגדים שלבש הגבר המתועד בסרטון, הגם שמקובלת עלי בהקשר זה טענת ב"ב כמשיב כי מדובר בפרטי לבוש נעדרי סממנים ייחודיים (חולצה ארוכה שחורה ועליונית אפורה).

ג. **המשיב 4 שתק באופן מוחלט בחקירותיו**; שתיקה זו מחזקת אף היא את התשתית הראייתית, ואעמוד על כך להלן בהרחבה.

20. סיכומו של עניין זה: **המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לכך כי המשיבים 1 ו- 4 הם שנצפו במצלמות האבטחה בביתו של המתלונן ביום ההתפרצות.**

המסקנה הנגזרת מן התייעוד של מצלמת האבטחה בביתו של המתלונן

21. אין חולק על כי המשיב 1 תועד בסרטון מצלמת האבטחה; קבעתי כי הונחה תשתית ראייתית לכך כי האדם השני המתועד בסרטון הוא משיב 4. נותר לדיון במשמעות הדברים.

22. שני המשיבים, אם כן, מתועדים לכאורה נכנסים לבניין מגוריו של המתלונן, כשהם בפנים רעולות; השניים מגיעים למקום בתוך חלון הזמנים בן ארבע השעות במהלכו בוצעו ההתפרצות והגניבה (לפי הודעתו מיום 25.4.23, שהה המתלונן מחוץ לבית למשך כארבע שעות, בין השעות 13:00 עד 17:00 לערך); השניים נכנסים לבניין כשבידו של אחד מהם שקית קניות, ויוצאים ממנו כעבור כחצי שעה כאשר גם בידו של השני שקית, ונראה ששתיהן מלאות בתכולה. אם כן, המערכת הראייתית הנסיבתית מלמדת לכאורה על כך שהמשיבים 1 ו-4 ביצעו את העבירות המיוחסות להם.

23. מחקרי התקשורת מלמדים על תקשורת ביום ההתפרצות, בין משיב 1 למשיב 4, בשעה 13:06; כמו כן, לאחר ההתפרצות, בשעה 16:15, מאוכן משיב 4 באיזור המתאים לכתובת ביתו של משיב 2, כאשר אף משיב 2 מאוכן

באיזור זה; גם משיב 1 מאוכן בהמשך היום באיזור מגוריו של משיב 2 (דו"ח צפייה מתכלל, עמ' 18-19).

24. חיזוק ראייתי נוסף בנוגע למהותו וטיבו של האירוע מצוי בקביעתי שלהלן לפיה המשיב 1, אשר אין חולק על המצאותו באירוע הנדון, היה שותף גם לאירוע ב"חצי חנינם" שמטרתו, כפי שיובהר להלן, היתה מפגש עם המתלונן. חיזוק זה פועל לחובת שני המשיבים, 1 ו- 4.

25. נקבע בפסיקה לא אחת, כי גם בראיות נסיבתיות יש כדי להביא למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה, אשר משתלבות ומצטברות זו לזו לכדי "מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה בסיום ההליך העיקרי" (בש"פ 8276/15 דהרי נ' מדינת ישראל (23.12.2015)); במסגרת זו, נבחנת גרסתה המפלילה של התביעה אל מול גרסת החפות המתחרה של הנאשם; על בית המשפט לבחון האם ראיות התביעה הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, או שקיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל (בש"פ 127/22 מדינת ישראל נ' הייב (6.2.2022)).

26. **כאמור לעיל, שתק משיב 4 בחקירותיו; גם משיב 1 שמר באופן מוחלט על זכות השתיקה.**

27. מצאתי לקבוע כי המבקשת הניחה בעניין זה תשתית ראייתית בעלת עוצמה נדרשת לכך כי המשיבים 1 ו- 4 ביצעו בפועל את ההתפרצות והגניבה לביתו של המתלונן. התשתית הראייתית שהונחה כאמור, מתחזקת בעובדה כי המשיבים **שמרו באופן גורף על שתיקה בחקירותיהם, ולא הציגו כל הסבר חילופי תמים למערכת הראיות המסבכת אותם בביצוע העבירות.** כפי שנקבע, "בשתיקת העורר לצורך ענייננו יש משום חיזוק, לראיות, וכבר נזדמן לי לומר, בהקשר אחר, כי 'מסופקני אם יש בנמצא שופטים שאינם מייחסים משקל חיזוקי משמעותי לשתיקה. הדברים נעוצים בשכל הישר. אדם הנאבק על חפותו, ייכבד וימסור את גירסתו'" (בש"פ 10935/08 יוסף נ' מדינת ישראל (18.1.09), פסקה ט'). אין בידי לקבל את עמדת ב"כ המשיבים לפיה אין די במערכת הקיימת כדי לספק את ה"יש" הנדרש, שהשתיקה יכולה לתמוך בו; כאמור לעיל, הוצגה תשתית ראייתית לכאורית מפלילה בעלת משקל של ממש.

28. אשר על כן, **אני קובע קיומה של תשתית ראייתית לכאורית המקימה סיכוי סביר להרשעת המשיבים 1 ו- 4 במיוחס להם.**

אירוע ההתפרצות לדירת המתלונן (24.4.23) - משיב 2

29. המבקשת טוענת כי אף המשיב 2 היה שותף לאירוע ההתפרצות, וזאת ב"מעגל החיצוני" לאירוע (מבחינת ההתרחשות, להבדיל מהבחינה המשפטית). לפי הטענה, הגיע המשיב 2 ברכבו לחניית בית הספר הסמוכה למקום מגורי המתלונן, יחד עם המשיבים 1 ו- 4; משנכנסו המשיבים 1 ו- 4 לבניין מגוריו של המתלונן, נותר המשיב 2 בחוץ והשגיח שהמתלונן לא שב למקום. בהמשך אותו יום, הגיעו המשיבים האחרים לביתו של משיב

30. ב"כ המשיב טוען כי לא הובאה ראיה לכך שהמשיב היה מעורב בביצוע העבירות, רכבו לא זוהה כרכב שנכנס לחניון, ואף אם רכבו נכח במקום, לא הובאה ראיה לטיב מעשיו.

31. ראשית, אין חולק על כך שרכב השברולט שמספרו 91-181-601 (להלן: רכב **השברולט**) מצוי בבעלותו של משיב 2 (תדפיס בעלויות המצוי בחומר החקירה; זיהוי רכב השברולט בסמוך לביתו של המשיב - דו"ח ביקור בזירה מיום 1.5.23, דוד שי ברדה).

32. מדו"ח הצפייה המתכלל מיום 14.5.23, עולה התמונה הבאה, בהתייחס לאירועי יום 24.4.23:

בשעה 13:38 נצפה רכב השברולט של המשיב 2 בצומת הרחובות נאות סיני ויצחק רבין לכיוון מזרח, כשהוא נוסע מיד לאחר רכב היונדאי המשמש את משיב 1. כלי הרכב נקלטו במצלמות העיריה לפי לוחיות הזיהוי שלהם;

מספר דקות לאחר מכן (13:44), נצפו שני רכבים דומים מבחינת צבע ומראה, נכנסים לחניון בית הספר שקמה המצוי בסמוך לבית המתלונן;

דקה לאחר מכן, נצפה נכנס למקום רכב אשר דומה מבחינת צבע ומראה לרכב הוולבו, אשר קבעתי לעיל כי היה במועד הרלוונטי בשימוש של משיב 4.

בשעה 13:48 נצפים שני אנשים הצועדים מכיוון החניון לכיוון ביתו של המתלונן.

כפי שקבעתי לעיל, בשעה 13:49 נכנסים משיבים 1 ו-4 לבניין מגוריו של המתלונן, ויוצאים ממנו בשעה 14:20, לאחר שביצעו לכאורה את ההתפרצות והגניבה.

בשעה 14:20 נצפות שתי דמויות ההולכות בכיוון החניון, כשבידיהם שקיות;

בשעה 14:21 עוזבים שלושת הרכבים שתוארו לעיל כדומים לרכביהם של המשיבים, את החניון בזה אחר זה.

בשעה 14:24 מזוהים שלושת כלי הרכב של המשיבים 1, 2 ו-4, על ידי מצלמות העיריה, לפי לוחיות הזיהוי שלהם, חולפים בזה אחר זה בצומת הרחובות נאות סיני ויצחק רבין לכיוון מערב.

33. זה המקום לציין כי **אף המשיב 2 שתק באופן מוחלט בשלוש חקירותיו.**

34. אכן, כפי שציין ב"כ המשיב 2, לא תועד רכבו של המשיב 2 לפי לוחית הזיהוי שלו, בחניון בית הספר שקמה, הסמוך לבניין מגורי המתלונן. עם זאת, הונחה מערכת ראיות נסיבתית המלמדת לכאורה על כך שרכבו של

המשיב תועד לפי מספר לוחית הזיהוי שלו כעושה דרכו לכיוון החניון; דקות ספורות לאחר מכן נצפה רכב דומה נכנס לחניון. לאחר כחצי שעה יצא ממנו, ומספר דקות לאחר מכן זוהה רכבו של המשיב לפי לוחית הזיהוי כמתרחק מן המקום. ראיות אלה די בהן כדי לבסס לכאורה נוכחותו של משיב 2 בחניון; האפשרות כי מדובר בצירוף מקרים היא רחוקה; זאת, **בפרט לנוכח שתיקתו של המשיב 2 בחקירותיו**, אשר לא הציע כל אפשרות אחרת.

35. במה שנוגע למשמעותם הנגזרת מן הדברים:אכן, לא הובאו ראיות למעשיו של המשיב 2 במקום. עם זאת, כמפורט לעיל, **הגיע משיב 2 לחניון המצוי בסמוך לבית המתלונן, וזאת במקביל להגעתם של משיבים 1 ו-4**. המשיבים 1 ו-4 יצאו מרכביהם, התפרצו לדירת המתלונן, ושבנו לכלי הרכב. **מיד לאחר מכן עזב המשיב 2 את המקום, יחד עם המשיבים 1 ו-4, כל אחד ברכבו.**

התשתית הראייתית שהוצגה יש בה כדי לסבך את המשיב 2 הן בקשר עם המשיבים 1 ו-4, והן בקשר עם ההתפרצות שביצעו לכאורה כאשר הוא שוהה בסמוך, ומלווה אותם למקום ובחזרה ממנו.

36. אוסיף כי התשתית הראייתית העומדת נגד המשיב 2 מתחזקת גם לנוכח העובדה כי מחקרי התקשורת מלמדים על כך שלאחר ההתפרצות, בהמשך היום, **אוכנו כל שלושת המשיבים האחרים באיזור ביתו, כאשר גם הוא מאוכן במקום בחלק מן השעות**. מפגש בין המשיבים (אשר קבעתי במסגרת החלטה זו, כי נטלו חלק לכאורה בעבירות המיוחסות) בביתו של משיב 2, לאחר ההתפרצות, מהווה חיזוק נוסף לקשר בין המשיב לבינם, על רקע ביצוע העבירות המיוחסות.

37. על רקע שתיקתו הגורפת של משיב 2 בחקירה, לא ניתן כל הסבר אחר, תמים, לנוכחותו במקום ההתפרצות במועדים הרלוונטיים, וכן למפגש עם המשיבים האחרים בהמשך אותו יום, וגם בעניין זה יש בשתיקה כדי לחזק את התשתית הראייתית הלכאורית נגדו.

38. סיכומו של דבר, **אני קובע קיומן של ראיות לכאורה למיחס למשיב 2.**

האירוע ב"חצי חנינם" (13.4.23) - משיבים 1 ו-3

39. המתלונן מסר בחקירתו מיום 25.4.23 כי כשביקר ב"חצי חנינם", פנה אליו בחור **שחנה לידו**, וביקש ממנו מפתח. המתלונן מסר לו את המפתח וקיבל אותו בהמשך בחזרה. במזכר מיום 1.5.23 נמסר מפיו של המתלונן כי מדובר ברכב שחנה מצד ימין של רכבו. המפתחות היו אצל אותו אדם במשך כ-2 דקות. מדובר באדם כבן 50, בעל מבנה גוף בינוני, דיבר עברית.

40. גם לגבי אירוע זה, ראיה מרכזית בחומר החקירה היא תיעוד ממצלמות אבטחה במקום.

41. התמונה העולה מדו"ח הצפייה המתכלל מיום 14.5.23 (עמ' 4-8, ומסתמכת על סרטונים של מצלמת "חצי חיים" בכניסה לחנות, מצלמת הכניסה לחניון מרחוב אברהם בר, ומצלמת היציאה מהחניון לכיוון רח' רוז'נסקי), מלמדת על ההתרחשות שלהלן:

בשעה 18:56 נכנס המתלונן לחניון החנות ברכבו;

בשעה 19:26 נראה המשיב 1 בכניסה לחניון כשהוא מלווה באדם נוסף;

המשיב 1 משוחח בטלפון ומסמן לאדם שליידו, אשר ניגש לכיוון חניה פנויה הצמודה לרכבו של המתלונן, ו"שומר" מקום;

דקה לאחר מכן, בשעה 19:27, נכנס לחניון רכב מאזדה מס' 14-710-47 המצוי בבעלות בתו של משיב 3 (להלן: **רכב המאזדה**); רכב המאזדה חונה במקום ה"שומר" הצמוד לרכבו של המתלונן;

בשעה 19:35 נראית התרחשות ליד רכבו של המתלונן ורכב המאזדה;

המשיב 1 שוב נראה מתהלך במקום;

בשעה 19:45 עוזב רכבו של המתלונן את המקום;

שלוש דקות לאחר מכן, בשעה 19:48, עוזב רכב המאזדה את המקום, ובשעה 19:51 הוא יוצא מן החניון. כפי העולה מדו"ח ביקור בזירה לחוקרי זי"ט מיום 1.5.23, ברכב המאזדה נראה נוהג לבדו גבר.

42. אין מחלוקת על כך שהמשיב 1 מתועד בסרטון; במה שנוגע לנהג המאזדה, טוענת המבקשת כי מדובר במשיב 3; ב"כ המשיב טען בטיעונו הכתובים כי המשיב 3 לא זוהה, הגם שמפרוטוקול הדיון עולה כי אינו חולק על כך שהמשיב 3 נצפה במקום (עמ' 5 שורה 11).

43. מכל מקום, ולמען הסר ספק, אקבע כי הונחו ראיות כי המשיב 3 הוא שתועד בסרטון. ראשית, המשיב 3 עצמו מסר בחקירתו מיום 4.5.23 כי הוא נג די פעם ברכב המאזדה, השייך לבתו, כי אין לו רכב משלו, ואישר שנסע ברכב המזדה מספר פעמים בחודש האחרון. שנית, ברכב, כאמור, מתועד נהג גבר. שלישית, כפי שעולה ממחקרי התקשורת (דו"ח הצפייה המתכלל, עמ' 9, ופלט השיחות), היה המשיב 3 מאוכן בזמנים הרלוונטיים במקום. רביעית, במהלך פרק הזמן שקדם להגעת הרכב לחניון, ממש עד רגע כניסתו לחניון, ניהל המשיב 3 מספר שיחות עם משיב 1, אשר כאמור אין מחלוקת בדבר נוכחותו במקום, והקשר הטלפוני ביניהם מחזק גם את המסקנה הנגזרת ממעשיהם, כפי שיפורט להלן; חמישית, למערכת הראיות הנסיבתית המסבכת את המשיב 3 לא הוצג כל הסבר תמים.

44. המשיב 3, אשר השיב בתחילת חקירותיו על חלק מן השאלות, שתק כשנשאל בעניין הנדון ובעניינים מהותיים אחרים, וגם בכך יש כדי לחזק את התשתית הראייתית נגדו.

45. לאחר שקבעתי כי המשיב 1 והמשיב 3 נכחו בחניון "חצי חינם", יש לדון במסקנה הנלמדת ממעשיהם במקום.

46. המשיב 1 נצפה בחניון "חצי חינם" כחצי שעה לאחר הגעת המתלונן; המשיב 1 נמצא בקשר טלפוני רצוף עם משיב 3, עד שזה נכנס לחניון ברכבו; בהמשך, "מובילים" המשיב 1 והאדם הנוסף שעמו, את משיב 3 לחניה המצויה בצמוד לרכבו של המתלונן. המתלונן מסר כי לאחר צאתו מן החנות, פנה אליו האדם שחנה מימינו וביקש ממנו מפתח, המתלונן נענה ומסר את מפתחותיו, ולאחר 2 דקות קיבל אותם בחזרה. הדברים מתיישבים עם הסרטון המתעד התרחשות ליד שני הרכבים. רכבו של המתלונן עזב את המקום, ומספר דקות לאחר מכן עזב המשיב 3 את המקום ברכבו. אכן, כטענת ב"כ המשיב, לא נערך מסדר זיהוי על מנת למצוא מי קיבל מן המתלונן את המפתח, והעברת המפתח לא תועדה; עם זאת, השתלשלות העניינים שפורטה לעיל מלמדת לכאורה על העובדה כי המשיבים הם אלה שפעלו מול המתלונן בעניין זה.

47. בהינתן העובדה כי המשיב 3 הגיע לחניון של "חצי חינם", חנה - לאחר ש"הופנה" למקום - ליד מכוניתו של המתלונן, ומיד לאחר המפגש עם המתלונן עזב את המקום, בלא לעשות בו קניות כלשהן, מצביעה לכאורה על כך כי כל מטרתו בהגעה למקום היתה קיומו של אותו מפגש, אקראי כביכול, עם המתלונן. **העובדה כי המשיב 1, אשר היה שותף להתרחשות זו, הוא אשר - בהתאם לקביעתי הנ"ל - התפרץ לכאורה לביתו של המתלונן 11 ימים לאחר מכן**, מחזקת עד מאד מסקנה זו, וקושרת בין שני האירועים. הדבר קושר גם את משיב 1 לתכלית הגעתו של משיב 3 למקום. בנסיבות אלה ונכון לשלב זה של ראיות לכאורה, האפשרות כי מדובר בצירוף מקרים נראית רחוקה ואינה מצביעה על חולשה.

48. ושוב, גם בעניין זה פועלת **שתיקתם של המשיב 1 והמשיב 3** - לחובתם, והיה מצופה מהם למסור גרסה למערכת הראיות המסבכת אותם. כמובן שזכותו של חשוד לשמור על זכות השתיקה בחקירתו, אולם לכך נלווה מחיר ראייתי, בדמות חיזוק משמעותי לתשתית הראייתית שהונחה נגדו.

49. אכן, לא הובאה על ידי המבקשת ראיה לכך כי ההתפרצות לדירתו של המתלונן נעשתה בדרך של שכפול המפתח; עם זאת, הדבר נלמד לכאורה בראיות נסיבתיות, אשר לא הוצע להן כל הסבר אחר. יוזכר כי אפשרות זו מתיישבת עם חומר הראיות, המצביע על כך שלא נמצאו סימני פריצה בדלת הכניסה של המתלונן (מזכר יובל דהן מיום 24.4.23).

50. **סיכומי דבר, אני קובע כי הונחה התשתית הראייתית הנדרשת לביצוע העבירות לכאורה גם בענייני של המשיב 3, וכן הונחה התשתית הנדרשת למעורבותו הנטענת של משיב 1 גם באירוע זה.**

סיכום

51. **לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי המבקשת הניחה את התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת**

בעניינם של ארבעת המשיבים.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, במעמד הצדדים.